

**FRAMKVÆMDARÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2016/2297****2017/EES/67/08****frá 16. desember 2016****um breytingu á ákvörðunum 2001/497/EB og 2010/87/ESB um föst samningsákvæði um flutning persónuupplýsinga til þriðju landa og vinnsluaðila með staðfestu í þeim löndum í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB***(tilkynnt með númeri C(2016) 8471) (*)*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 26. gr.,

að höfðu samráði við Evrópsku persónuverndarstofnunina,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með dómi sínum frá 6. október 2015 í máli C-362/14, *Maximilian Schrems gegn Data Protection Commissioner* ⁽²⁾ komst Evrópudómstóllinn að þeirri niðurstöðu að með samþykkt 3. gr. ákvörðunar 2000/520/EB ⁽³⁾ hefði framkvæmdastjórnin farið fram úr þeim valdheimildum sem henni eru veittar skv. 6. mgr. 25. gr. tilskipunar 95/46/EB, þegar hún er lesin í ljósi sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, og úrskurðaði 3. gr. ákvörðunarinnar ógilda.
- 2) Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 3. gr. ákvörðunar 2000/520/EB er mælt fyrir um með hvaða takmarkandi skilyrðum landsbundnar eftirlitsstofnanir geti ákveðið að stöðva tímabundið gagnaflæði til sjálfvottaðs fyrirtækis í Bandaríkjunum, þrátt fyrir niðurstöður framkvæmdastjórnarinnar um fullnægjandi vernd.
- 3) Í *Schrems*-dómnum skýrði Evrópudómstóllinn að landsbundnar eftirlitsstofnanir væru áfram lögbærir eftirlitsaðilar með flutningi persónuupplýsinga til þriðja lands sem verið hefur viðfangsefni ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar um fullnægjandi vernd og að framkvæmdastjórnin hafi ekki valdheimildir til að takmarka valdsvið þeirra skv. 28. gr. tilskipunar 95/46/EB. Samkvæmt þeirri grein hafa þessar eftirlitsstofnanir rannsóknarheimildir, s.s. heimildir til að afla allra upplýsinga sem þeim er þörf á við eftirlitsstörf sín, vald til að hlutast til um mál með skilvirkum hætti, s.s. að leggja tímabundið eða varanlegt bann á gagnavinnslu, og heimildir til að fara með mál fyrir dóm ⁽⁴⁾.
- 4) Í sama dómi minnti Dómstóllinn á að í samræmi við aðra undirgrein 6. mgr. 25. gr. tilskipunar 95/46/EB, verði aðildarríki og stjórnareiningar þeirra að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hlíta lagagerðum stofnana Sambandsins, þar sem að jafnaði er talið að þessar lagagerðir séu lögmætar og þeim fylgi réttaráhrif þar til þær eru afturkallaðar, dæmdar ógildar eða því lýst yfir að þær séu ógildar í kjölfar beiðni um forúrskurð eða yfirlýsingu um ólögmæti þeirra.
- 5) *Að breyttu breytanda* er ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, sem samþykkt er skv. 4. mgr. 26. gr. tilskipunar 95/46/EB, bindandi fyrir allar stjórnareiningar þeirra aðildarríkja sem hún tekur til, þ.m.t. óháðar eftirlitsstofnanir þeirra, svo fremi að hún feli í sér viðurkenningu á að flutningur sem fram fer á grundvelli fastra samningsákvæða, sem þar eru sett fram, veiti fullnægjandi tryggingar, eins og krafist er í 2. mgr. 26. gr. þeirrar tilskipunar. Þetta kemur ekki í veg fyrir að landsbundin eftirlitsstofnun beiti valdheimildum sínum til að hafa eftirlit með gagnaflæði, þ.m.t. valdi til að stöðva tímabundið eða banna flutning persónuupplýsinga ef hún ákvarðar að með flutningnum sé brotið gegn lögum ESB eða landslögum um persónuvernd, s.s. til dæmis þegar gagnainflytjandi virðir ekki föst samningsákvæði.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 344, 17.12.2016, bls. 100. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 95/2017 frá 5. maí 2017 um breytingu á XI. viðauka (Rafræn fjarskipti, hljóð- og myndmiðlun og upplýsingasamfélagið) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/520/EB frá 26. júlí 2000 sem byggð er á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB og fjallar um fullnægjandi vernd samkvæmt þeim meginreglum um örugga höfn fyrir friðhelgi einkalífsins og þeim algengu spurningum og svörum um það efni sem viðskiptaráðuneyti Bandaríkjanna hefur gefið út (Stjtið. EB L 215, 25.8.2000, bls. 7).

⁽⁴⁾ *Schrems-dómurinn*, 40. mgr. o.áfr. og 101.–103. mgr.

- 6) Í ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar 2001/497/EB ⁽¹⁾ og 2010/87/ESB ⁽²⁾ er að finna takmarkanir á völdum landsbundinna eftirlitsstofnanna sem eru sambærilegar fyrstu undirgrein 1. mgr. 3. gr. ákvörðunar 2000/520/EB sem Dómstóllinn taldi ógilda.
- 7) Í ljósi *Schrems*-dómsins og samkvæmt 266. gr. sáttmálans ætti að skipta út ákvæðum þessara ákvarðana sem takmarka völd landsbundinna eftirlitsstofnanna.
- 8) Til að auðvelda skilvirkt eftirlit með framkvæmd ákvarðana um föst samningsákvæði, sem eru nú í gildi, ættu aðildarríki að tilkynna framkvæmdastjórninni um viðkomandi aðgerðir sem landsbundnar eftirlitsstofnanir grípa til.
- 9) Starfshópur um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem komið var á fót skv. 29. gr. tilskipunar 95/46/EB, hefur skilað álit sem tekið hefur verið tillit til við gerð þessarar ákvörðunar.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 31. gr. tilskipunar 95/46/EB.
- 11) Því ætti að breyta ákvörðunum 2001/497/EB og 2010/87/ESB til samræmis við það.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað 4. gr. ákvörðunar 2001/497/EB komi eftirfarandi:

„4. gr.

Þegar lögbær yfirvöld í aðildarríkjum beita valdheimildum sínum skv. 3. mgr. 28. gr. tilskipunar 95/46/EB, sem leiðir til tímabundins eða endanlegs banns við gagnafærni til þriðju landa í því skyni að vernda einstaklinga að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga þeirra, skal hlutaðeigandi aðildarríki, án tafar, upplýsa framkvæmdastjórnina, sem sendir upplýsingarnar áfram til hinna aðildarríkjana.“

2. gr.

Í stað 4. gr. ákvörðunar 2010/87/ESB komi eftirfarandi:

„4. gr.

Þegar lögbær yfirvöld í aðildarríkjum beita valdheimildum sínum skv. 3. mgr. 28. gr. tilskipunar 95/46/EB, sem leiðir til tímabundins eða endanlegs banns við gagnafærni til þriðju ríkja í því skyni að vernda einstaklinga að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga þeirra, skal hlutaðeigandi aðildarríki, án tafar, upplýsa framkvæmdastjórnina, sem sendir upplýsingarnar áfram til hinna aðildarríkjana.“

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjana.

Gjört í Brussel 16. desember 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Væra JOUROVÁ

framkvæmdastjóri

⁽¹⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/497/EB frá 15. júní 2001 um föst samningsákvæði vegna flutnings persónuupplýsinga til þriðju landa samkvæmt tilskipun 95/46/EB (Stjtfð. EB L 181, 4.7.2001, bls. 19).

⁽²⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/87/ESB frá 5. febrúar 2010 um föst samningsákvæði vegna flutnings persónuupplýsinga til vinnsluaðila með staðfestu í þriðju löndum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB (Stjtfð. ESB L 39, 12.2.2010, bls. 5).